

[Mose Hansen.]

de må anslås at ville indbringe 530 mill. kr. mere end i indeværende finansår, idet indtægtsstigningerne i 1963 anslås til 7-8 pct. i forhold til indtægterne i 1962. Stigningen i indtægterne på 7-8 pct. vil, efter hvad jeg kan se, bevirke en forøgelse af de personlige skatter på 13 pct. i forhold til indeværende finansår og i forhold til det i sin tid forelagte budget for 1963-64 en stigning på 20 pct.

Om det kommende finansår med de foreslåede udskrivningsskalaer vil vise en tilsvarende stigning i de budgetterede tal, ved vi jo ikke i øjeblikket, men holder vi os til de tal, der er anslået i finanslovsforslaget, og som jeg lige har omtalt, altså en indtægtsstigning på 7-8 pct. med en forøgelse af personskatterne på 13 pct., vil det efter mit skøn bevirke, at en del af de skatteydere, der i 1963 har haft stigende indtægt, vil komme op over proportionalsskattegrænsen på 22.000 kr. for forsørgere trods udskrivningslovens uændrede merindkomstfradrag. Denne stigning i de direkte personlige skatter må sammenholdes med, at provenuet af de indirekte skatter i budgettet kun er anslået til at stige 3-4 pct.

Den højtærede finansminister sagde i går, at på grundlag af indtægterne i juli kvartal måtte disse tal korrigeres, så stigningen blev på $4\frac{1}{2}$ pct. Men selv med denne ændring er det vor opfattelse, at den skatteomlægning, som var omsforligets målsætning, ikke er overholdt, og at den opmuntring, der skulle give grundlag for en privat opsparing, er brudt. Jeg ser her helt bort fra de opsparingspræmierende skattebestemmelser, der blev vedtaget.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på dette forhold, da vort parti som bekendt ikke kunne stemme for omsforliget, men vi mener, at udskrivningsskalaen bør ændres, således at der sker en forhøjelse af proportionalsskattegrænsen.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen var som ordfører for socialdemokratiet under finanslovdebatten i går inde på forholdet mellem den direkte og den indirekte beskatning og sagde, at nu bevæger vi os i den modsatte retning af det, der var aftalt ved omsforliget, altså i retning af 1962-forholdet. Den højtærede finansminister glattede senere

ud ved at sige, at han håbede, der ad åre ville blive mulighed for en skatteomlægning, så de indirekte skatter kom til at udgøre en større del af beskatningen.

Mit parti er, som jeg ofte tidligere har sagt, af den opfattelse, at proportionalsskattegrænsen bør føres helt op, så alle skatteydere betaler samme skat af den først tjente krone som af den sidst tjente. Det er vor opfattelse, at en skatteudskrivningsskala, der er proportional, som den for øvrigt er det i kommuner, der anvender fast beskatningsprocent, vil fremme den private opsparing enten i form af direkte opsparing, eller idet den medvirker til at stimulere den private investering i produktionsapparatet. Begge former, direkte privat opsparing og opsparing som led i investeringsopgaver, vil medvirke til øget produktion og beskæftigelse og dermed også medvirke til en forbedret konkurrenceevne over for konkurrenterne. Forbedret konkurrenceevne kommer alle borgere til gode i form af fuld beskæftigelse og mulighed for bedre indtjening.

Vort parti er af den opfattelse, at tiden er inde til at overlade en del af opgaverne til befolkningen selv, når vi befinder os i en situation med høj beskæftigelse, god indtjening og økonomisk balance.

Jeg skal ikke her komme ind på den publikation, der er kommet fra socialforskningsinstituttet, som det ærede medlem hr. Foged omtalte, men denne publikation giver i hvert fald os ret i, at der her er noget, der måske skulle ændres. En ændring af udskrivningslovens beskatningsskala til fuld proportionalbeskatning og med vægt lagt på direkte progressiv forbrugsbeskatning har til formål at fremme en økonomisk politik, der først og fremmest tager sigte på at fremme den private opsparing og samtidig ophæve de skatte-regler, der hæmmer arbejdslysten, hvad f. eks. den nuværende beskatning af hustru-indtægt medvirker til. Jeg er klar over, at sambeskatningen eller rettere hustrufradragets størrelse hører ind under ligningsloven, men i relation til det, jeg har sagt om ændrede udskrivningsregler, kan der være grund til at nævne betænkningen om sambeskatning, afgivet af det udvalg, der blev nedsat i 1961. Udvalget fandt ingen sammenfaldende løsning på sambe-